AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2006. február 21. *

A T-214/04. sz. ügyben,

a **The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd** (székhelye: Winkfield, Windsor, Berkshire [Egyesült Királyság], képviselik: J. Maitland-Walker solicitor és D. McFarland barrister)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: P. Bullock, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt:

* Az eljárás nyelve: angol.

a **The Polo/Lauren Co. LP** (székhelye: New York [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: P. Taylor solicitor és A. Bryson barrister),

az OHIM első fellebbezési tanácsának 2004. március 25-i (R 273/2002-1. sz. ügy), a The Polo/Lauren Co. LP és a The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd közötti felszólalási eljárás ügyében hozott határozata hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, M. E. Martins Ribeiro és K. Jürimäe bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 3-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. szeptember 29-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. szeptember 21-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2005. szeptember 15-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1997. június 5-én a Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (a továbbiakban: felperes) a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi, szóelemből és ábrás elemből álló összetett megjelölés volt:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 3., 9., 14., 18., 21. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették. A 3. osztályba tartozó áruk a következő leírásnak felelnek meg: „Fehérítőké-

szítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek; szappanok; illatszerek, illóolajok, kozmetikai cikkek, hajmosó szerek; fogkrémek, borotválkozás utáni arcszeszek, hajápoló készítmények, samponok, dezodorok, toalettvíz, testpermetek, fürdőolajok, fürdőhab, tusfürdő (gél)".

4 A bejelentés a *Közösségi Védjegyértesítő* 1998. november 30-i, 92/1998. számában került meghirdetésre.

5 1999. január 8-án a The Polo/Lauren Company LP (a továbbiakban: beavatkozó) a 40/94 rendelet 42. cikke (1) bekezdése alapján felszólalt. Felszólalása alátámasztására a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt összetévesztés veszélyére hivatkozott, amely a bejelentett védjegy, valamint azon korábbi nemzeti védjegyek között áll fenn, amelyeknek ő a jogosultja. A szóban forgó korábbi védjegyek az alábbiak:

a) a Németországban 1998. január 30-án az 1 153 949-es számon bejelentett, 1990. február 9-én lajstromozott és 2008. január 31-ig az alábbi áruk vonatkozásában oltalom alatt álló 3. osztályba tartozó védjegy: „parfümök, kölnivizek, toalettvizek, kozmetikai szerek, főként púderek, krémek, lemosószerek, illóolajok, szappanok, dezodoráló adalékot tartalmazó kozmetikai készítmények a hajápolási kozmetikumok kivételével";

b) a Görögországban 1991. április 23-án a 103 778-as számon bejelentett és 1994. március 17-én a 3. osztályba tartozó valamennyi áru tekintetében lajstromozott védjegy, ideértve az alábbiakat: „illatszerek, kölnivizek, toalettvizek, kozmetikai termékek, púder, krémek, lemosószerek, illóolajok, szappanok, személyi használatú dezodorok, hajápoló folyadékok, fogkrémek";

c) a Spanyolországban 1988. május 19-én az 1 253 471-es számon bejelentett és 1990. november 5-én számos áru, köztük az alábbi, 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában lajstromozott védjegy: „illatszerek, kölnivizek, toalettvizek, kozmetikai termékek, púder, krémek, lemosószerek, illóolajok, szappanok, személyi használatú dezodorok, a fogkrémek és fogtisztító készítmények kivételével";

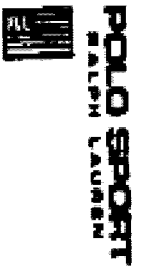
d) a Svédországban 1989. július 4-én a 225 475-ös számon bejelentett és 1991. augusztus 2-án az alábbi, 3. osztályba tartozó egyes áruk vonatkozásában lajstromozott védjegy: „illatszerek, kölnivizek, toalettvizek, kozmetikai termékek, púder, krémek és lemosószerek, illóolajok, szappanok, személyi használatú dezodorok".

Az e négy védjegy vonatkozásában lajstromozott megjelölés a következő:

e) a két, 638 708-as és 657 863-as számon lajstromozott brit POLO szóvédjegy, amelyeket 1945. július 18-án, illetve 1947. április 1-jén jelentettek be, és 2008. július 18-ig, illetve 2006. április 1-jéig újítottak meg az alábbi, 3. osztályba tartozó számos áru vonatkozásában: illatszerek, (nem gyógyászati) tisztálkodási szerek, kozmetikai készítmények, fogkrémek, szőrtelenítő készítmények, szappanok, (más osztályba nem tartozó) tisztálkodási cikkek, a púdertartók és egyéb, púdertartó jellegű áruk (638 708. sz.) kivételével", valamint „fürdősók, hintőpor, arcpúderek, arckrémek, hajbőrserkentő készítmények, borotválkozás utáni arcszeszek, valamennyi, nem gyógyászati, tisztálkodási készítmény, szájrúzs, hajfénykrém, hajápoló folyadék, samponok, fogkrémek, szappanok és parfümök" (657 863. sz.);

f) az alábbi brit ábrás védjegy,

melyet 1994. december 23-án a 2 007 609-es számon jelentettek be, és 1996. március 13-án lajstromoztak az alábbi, 3. osztályba tartozó számos áru vonatkozásában: „szappanok, illatszerek, toalettvizek, illóolajok, kozmetikumok, fogkrémek, kölnivizek, borotválkozó gélek, borotválkozó krémek, borotválkozás utáni balzsam, borotválkozás utáni hab, bőrápoló folyadék, bőrápoló krém, hidratáló arckém, hintőpor, személyi használatú izzadásgátló permet, dezodorstick és napvédő készítmények, valamennyi férfiak számára, a hajápoló készítmények kivételével";

g) az alábbi brit ábrás védjegy,

melyet 1997. július 30-án a 2 140 409-es számon jelentettek be, és 1998. február 27-én lajstromozták az alábbi, 3. osztályba tartozó számos áru vonatkozásában: „illatszerek, kölnivizek, illatosítók, borotválkozás utáni arcszesz, borotválkozás

utáni balzsam, izzadásgátló, személyi használatú dezodor, hintőpor, toalettvíz, testpúder, kozmetikai készítmények, bőrápoló kozmetikai készítmények, főként arckrémek és testápoló krémek, ápoló folyadékok és napvédő krémek és folyadékok, hajápoló készítmények, főként samponok, hajmosás utáni szerek, hajápoló krémek és folyadékok, hajfénykrémek és fejbőrserkentő készítmények; fürdő- és tusolószerek, főként toalettszappanok, testsamponok, testradírok, bőrnyugtató készítmények testre, fürdősók, fürdő- és tusológélek, fürdő- és tusolóolajok és illóolajok";

h) az alábbi brit ábrás védjegy,

melyet 1947. április 1-jén a 657 864-es számon jelentettek be, és 1996. május 15-én újítottak meg az alábbi, 3. osztályba tartozó számos áru vonatkozásában: „fürdősók, hintőpor, arcpúder, fejbőrserkentő készítmények, borotválkozás utáni arcszeszek, arckrémek, ezen termékek mindegyike nem mint gyógyászati, hanem tisztálkodási készítmény, valamint szájrúzs, hajfénykrém, hajápoló folyadékok, samponok, fogrémek, szappanok és parfümök";

i) az alábbi brit ábrás védjegy,

melyet 1991. november 28-án a 1 484 052-es számon jelentettek be, és 1994. január 7-én lajstromoztak a 3. osztályba tartozó „illatosított készítmények" vonatkozásában.

6 2002. január 31-i 182/2002. sz. határozatában, melyről ugyanaznap értesítette a feleket, az OHIM felszólalási osztálya elutasította a felszólalást.

7 2002. március 27-én a felszólaló fellebbezést nyújtott be az OHIM-nál a felszólalási osztály határozatával szemben a 40/94 rendelet 59. cikke alapján.

8 2004. március 25-i határozatával (R 273/2002-1. sz. ügy), melyről 2004. április 1-jén értesítette a felperest (a továbbiakban: megtámadott határozat) az első fellebbezési tanács részben helyt adott a fellebbezésnek. Lényegében úgy ítélte meg, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a bejelentett védjegy, valamint az Egyesült Királyságban a

657 864-es számon lajstromozott védjegy között az alábbi áruk tekintetében: „tisztítószerek, fogkrémek, illatszerek, borotválkozás utáni arcszeszek, hajápoló készítmények, samponok, szappanok, illóolajok, kozmetikai termékek, hajápoló folyadék, dezodorok, toalettvíz, tespermet, fürdőolajok, fürdőhab, tusfürdő gél". Ugyanakkor a fellebbezési tanács álláspontja szerint az összetévesztés veszélye nem áll fenn az alábbi áruk vonatkozásában: „fehérítő-készítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek".

A felek kérelmei

9 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– rendelje el a védjegy lajstromozását valamennyi áruosztály, így a 3. osztály vonatkozásában is;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére, beleértve a fellebbezési tanács előtti eljárás során felmerült költségeket.

10 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

11 A beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a felszólalásnak a védjegybejelentéssel érintett valamennyi áru, köztük a fehérítő-készítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek vonatkozásában, úgy az Egyesült Királyságban a 657 864-es számon lajstromozott korábbi védjegy, mint a többi korábbi védjegy alapján.

Indokolás

12 A felperes keresetének alátámasztására lényegében két jogalapra hivatkozik, először is az indokolási kötelezettség, másodszor pedig a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére.

A felperes első, az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó jogalapjáról

A felek érvei

13 A felperes álláspontja szerint a megtámadott határozat sérti az indokolási kötelezettséget. Pontosabban a fellebbezési tanács nem, vagy nem kellően indokolta az OHIM felszólalási osztálya által követett érvelés elutasítását, mely szerint egyrészt a fogyasztó figyelmét – a bejelentett védjegy ábrás eleme körüli elhelyezkedésükből adódóan – valószínűleg leginkább a „Royal County of Berkshire" szavak ragadják meg, másrészt a korábbi POLO védjegy általában a sportra utal, míg a közösségi védjegybejelentés egy meghatározott lovaspólóklub azonosítását teszi lehetővé.

14 Az OHIM hangsúlyozza azt a tényt, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 31. pontjában igazolta álláspontját, mely szerint a szóban forgó megjelölések vizuális szempontból hasonlóak. A fogalmi összehasonlítással kapcsolatban az OHIM kiemeli, hogy a fellebbezési tanács annak alapján következtetett a megjelölések közötti bizonyos fogalmi hasonlóság fennállására, mivel mindkettő a lovaspóló sportot idézi, anélkül, hogy bármi közük lenne az érintett árukhoz. Az OHIM álláspontja szerint a fellebbezési tanács megindokolta, hogy mi vezette arra, hogy az OHIM felszólalási osztályának határozatától eltérjen.

15 A beavatkozó nem nyújtott be különös észrevételeket azon érvvel kapcsolatban, mely szerint a fellebbezési tanács nem, vagy nem kellően indokolta a felszólalási osztály érvelésének elutasítását. Mindazonáltal a beavatkozó támogatja a fellebbezési tanács érvelését.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

16 Emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 73. cikkének első mondata értelmében az OHIM határozatait indokolni kell. Ezen kötelezettség tartalma azonos az EK 253. cikkben foglaltakkal (lásd az Elsőfokú Bíróság T-124/02. és T-156/02. sz., Sunrider kontra OHIM – Vitakraft-Werke Wührmann és Friesland Brands [VITATASTE és METABALANCE 44] ügyben 2004. április 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1149. o.] 72. pontját).

17 Az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az egyéni határozatok indokolási kötelezettségének kettős célja van: lehetővé teszi egyrészt az érdekelt számára, hogy megismerhesse a meghozott intézkedés okait, és ezáltal védhesse jogait, másrészt a közösségi bíróság számára, hogy ellenőrzést gyakorolhasson a határozat jogszerűsége felett (lásd a fent hivatkozott VITATASTE és METABALANCE 44 ítélet 73. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Azt a kérdést, hogy valamely határozat indokolása kielégíti-e ezen igényeket, nemcsak szövegezése, de a szövegösszefüggés fényében, valamint az érintett területet szabályozó jogszabályok együttesének fényében is kell értékelni (lásd a Bíróság C-122/94. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1996. február 29-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-881. o.] 29. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-188/98. sz., Kuijer kontra Tanács ügyben 2000. április 6-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1959. o.] 36. pontját).

18 Jelen ügyben meg kell vizsgálni az indokolás felperes által hivatkozott állítólagos hiányát vagy annak elégtelenségét.

19 Mindenekelőtt, az OHIM felszólalási osztálya érvelésének elutasításával kapcsolatban, mely szerint a fogyasztó figyelmét – a bejelentett védjegy ábrás eleme körüli elhelyezkedésükből adódóan – valószínűleg leginkább a „Royal County of Berkshire"

szavak ragadják meg, az Elsőfokú Bíróság úgy véli különösen, hogy a megtámadott határozat 31. pontjában foglalt megállapodás, mely szerint a szóban forgó megjelölés szóelemét alkotó szavak írásmódja jelentős mértékben fokozza a lovaspóló-játékos ábrázolásának domináns jellegét, lehetővé tette a felperes számára, hogy megismerje annak pontos okát, hogy a fellebbezési tanács miért nem tartotta dominánsnak a szóelemet, ennek következtében pedig miért utasította el a felszólalási osztály érvelését.

20 Ezenfelül a felszólalási osztály azon okfejtésével kapcsolatban, mely szerint a korábbi POLO védjegy általában a sportra utal, míg a bejelentett védjegy egy meghatározott lovaspólóklub azonosítását teszi lehetővé, meg kell jegyezni, hogy a felperes hivatkozásával ellentétben a fenti okfejtést a fellebbezési tanács nem vetette el. Hiszen a megtámadott határozat 32. pontjában a fellebbezési tanács kifejezetten megerősítette, hogy a „Royal County of Berkshire Polo Club" szavak az angol fogyasztó számára egy meghatározott klubot vagy lovaspóló-játékosokat idézhetnek fel.

21 Mivel a megtámadott határozatban foglalt érvek egyértelműen bemutatják az összetéveszthetőség értékelése során követett okfejtést, meg kell állapítani, hogy az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A felperes második, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértéséből eredő jogalapjáról

A felek érvei

22 A felperes számos, lényegében a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja megsértéséből eredő jogalapra hivatkozik.

23 A felperes először is azt állítja, hogy a megtámadott határozat indokolatlanul bontotta elemeire a bejelentett védjegyet, és azt nem egésznek, hanem elemek összességének tekintette, amelyeknek eltérő értékeket, megkülönböztető képességet és figyelemfelhívási képességet tulajdonított.

24 Másodsorban a felperes vitatja a fellebbezési tanács határozatát, amennyiben az megállapította, hogy a szóban forgó ábrás védjegy szóelemét alkotó „Royal County of Berkshire Polo Club" szavak egyike sem tűnik ki a megjelölés ábrás eleme, vagyis egy lovaspóló-játékos ábrázolása mellett. Egy ilyen megállapítás elvonatkoztat attól a ténytől, hogy a szavak jelentősége ugyanakkora, mint az ábrás elemé. E tekintetben jelen ügyben a szavak láthatóak, és méretüknél, tipográfiai megjelenítésüknél, illetve az esetükben alkalmazott fehér nagybetű-típusnál fogva tisztán kivehetőek. A fellebbezési tanács tehát azzal, hogy az ábrás elemet domináns, meghatározó és feltűnő elemnek tekintette, hibás értékelést végzett.

25 Harmadsorban a felperes bírálja azt, hogy a megtámadott határozat a bejelentett védjegy önkényes jellegére hivatkozik. A felperes álláspontja szerint ezen hivatkozás nincs tekintettel arra a tényre, hogy eredetjelölő védjegyről van szó, tehát olyanról, amely azt jelzi, hogy az áruk a Royal County of Berkshire Polo Clubból származnak.

26 Negyedsorban a felperes arra hivatkozik, hogy ha nem helyezik hatályon kívül a megtámadott határozatot, azzal a beavatkozó jogtalanul és indokolatlanul kizárólagos joghoz jut a lovaspólós alak által alkotott ábrás elem felett. A felperes álláspontja szerint ez igazságtalan és megengedhetetlen, figyelembe véve kiváltképpen a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában az egyéb lovaspóloklubok által lajstromozott védjegyeket. E tekintetben e felperes az 1 558 682-es számon lajstromozott brit, és a 980 995 számon lajstromozott közösségi védjegyre hivatkozik.

27 Ötödsorban a fellebbezési tanács jogi hibát követett el, mivel valójában olyan tesztet alkalmazott, amelyben a szóban forgó védjegyek hasonlóságának feltételezett mértékét olyan feltétellel váltotta fel, amelyet az összetéveszthetőség mérlegelésének során kellett volna alkalmazni, nevezetesen az adott ügy valamennyi tényezőjének számításba vételét.

28 Az OHIM először is felhívja a figyelmet arra, hogy a fellebbezési tanács a bejelentett védjegyet összességének vizsgálata során jogosan jelentette ki, hogy a lovaspóló-játékos ábrázolása vizuális szempontból domináns elem. Az OHIM álláspontja szerint a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy noha a megjelölések között fennállnak bizonyos különbségek, ezek nem elégségesek ahhoz, hogy ellensúlyozzák a hasonlóságokat, különösen figyelembe véve a fogyasztó tudatában lévő tökéletlen emlékképet. Az OHIM úgy véli, hogy a felperes érve, mely szerint a tanács a bejelentett védjegyet nem egészében vizsgálta, nyilvánvalóan nem megalapozott. Az OHIM véleménye szerint a fellebbezési tanács nem tulajdonított túlságosan nagy jelentőséget a lovaspólós logónak, amikor utóbbit elkülönítve vizsgálta, következésképpen nem ment túl messzire az ütköző megjelölések elemzésében.

29 Másodsorban, az OHIM szerint a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a lovaspóló-játékos ábrázolásának önkényes jellegét az érintett, 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában. E tekintetben a felperes eredetjelölő védjegyre vonatkozó érvelésének helyt lehetne adni, ha a védjegyet kizárólag a 41. osztályba tartozó szolgáltatások, azaz sporttevékenységek vagy valamely lovaspólóklub tevékenységeinek vonatkozásában jelentették volna be.

30 Harmadsorban az OHIM álláspontja szerint a megtámadott határozat nem juttatja jogtalanul és indokolatlanul kizárólagos joghoz a beavatkozót a lovaspóló-játékos ábrázolása felett. Az OHIM véleménye szerint a fellebbezési tanács teljességgel megalapozottan vélte azt, hogy a lovaspóló-játékos ábrázolása önmagában rejlően

erőteljes megkülönböztető képességet foglal magában a korábbi brit védjegy által érintett 3. osztályba tartozó áruk tekintetében, mivel jelentős képzeletbeli tartalommal bíró képről lévén szó. Az OHIM álláspontja szerint semmi kétség afelől, hogy az ilyen ábrázolás önkényes a szóban forgó áruk vonatkozásában, és érdemes arra, hogy oltalmat élvezzen a további, az összetévesztésig hasonló ábrázolásokat tartalmazó bejelentésekkel szemben. Jelen ügyben – állítja – a korábbi védjegy megszerzett megkülönböztető képessége ugyancsak olyan kiegészítő tényező, amely igazolja, hogy oltalmat kell élveznie bármely későbbi védjeggyel szemben, melynek domináns eleme valamely lovaspóló-játékoshoz hasonló ábrázolás. A felperes azon megjegyzésével kapcsolatban, mely szerint más lovaspólóklubnak is van lajstromozott védjegye a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, az OHIM pontosítja, hogy az 1 558 682-es számon lajstromozott brit védjegy esetében a lajstromozást a 657 864-es számon lajstromozott védjegy jogosultjának – aki azonos a jelen ügy beavatkozójával – jóváhagyását követően engedélyezték. A 980 995-ös számon lajstromozott közösségi védjeggyel kapcsolatban az OHIM arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács határozatában megállapította, hogy az két lovaspóló-játékost ábrázol.

31 Negyedsorban, az OHIM álláspontja szerint a fellebbezési tanács nem követett el jogi hibát, amikor az összetéveszthetőséget mérő tesztet a megjelölések közötti hasonlóság vélt szintjén alapuló teszttel váltotta fel. Az OHIM e tekintetben arra hivatkozik, hogy az összetéveszthetőséget a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, mivel elemzésében tekintetbe vette a jelen ügyben releváns valamennyi tényezőt, úgymint az áruk részleges azonosságát vagy hasonlóságát, a megjelölések közötti vizuális vagy fogalmi hasonlóságot, a beavatkozó korábbi védjegyein megjelenő lovaspóló-játékos ábrázolásának jelentős, úgy benne rejlő, mint használata révén szerzett megkülönböztető képességét, és végül, a lovaspóló fogalmához kapcsolódó védjegycsalád létezését a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

32 A beavatkozó először is hangsúlyozza, hogy a lovas ábrája által sugallt vizuális benyomás sokkal szembeötlőbb és könnyebben megjegyezhető, mint a védjegy szóeleme. Hiszen egyrészt a szóelem kiegészítő jellegű azon tényből kifolyólag, hogy ezt az elemet hat, viszonylag kis betűvel írott szó alkotja, amelyek különösen nehezen olvashatóak, mivel ovális alakban helyezkednek el. Egyébként egyik szó sem

tűnik ki a többi közül. Másrészt, tekintettel arra, hogy az átlagfogyasztónak ritkán nyílik alkalma valamely védjegy körültekintő vizsgálatára, így tehát annak csak tökéletlen képét vagy emlékét őrzi meg tudatában, igen kevéssé valószerű, hogy a védjegy fogyasztó emlékezetében őrzött tökéletlen képe felidézné benne ezen védjegy szóelemét. E tekintetben a beavatkozó ugyancsak megjegyzi, hogy a felperes azon megközelítése, mely szerint a bejelentett védjegy szóelemét alkotó szavakat tekinti domináns jellegűeknek azon ténynél fogva, hogy láthatóak, nem vesz tudomást egyrészt a védjegy által keltett összbenyomásról, másrészt arról a tényről, hogy az átlagfogyasztó nem fogja elvégezni a védjegy részletekbe menő vizsgálatát, és annak csupán tökéletlen képét őrzi meg emlékezetében.

33 Másodsorban, ami a bejelentett védjegy és az áruk közötti kapcsolat önkényes jellegét illeti, a beavatkozó megjegyzi, hogy ezen védjegy semmiféle kapcsolatban nem áll a 3. osztályba tartozó árukkal, és nem bír olyasfajta jelentéssel, amely azokhoz kapcsolhatná, másrészt a közösségi védjegybejelentés nem a lovaspóló gyakorlásához kötődő árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozik, hanem a sporttal semmiféle kapcsolatot nem mutató árukra.

34 Harmadsorban, a felperes azon érve, mely szerint amennyiben a fellebbezési tanács határozatát nem helyeznék hatályon kívül, az a beavatkozónak jogtalanul és indokolatlanul kizárólagos jogot biztosítana a lovaspóló-játékos ábrázolása felett, a beavatkozó szerint hallgatólagos elismerése a felperes részéről annak, hogy saját, lovast ábrázoló logója hasonlatos a beavatkozó korábbi védjegyeinek bármelyikéhez, valamint annak, hogy a fogyasztó tudatában fennáll az összetévesztés veszélye. A beavatkozó szerint következésképpen teljességgel indokolt a későbbi védjegy lajstromozásának elutasítása. A beavatkozó e tekintetben továbbá előadja azon érvét, mely szerint a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a felperes nem bizonyította a többi, lovaspóló-játékos ábrázolását tartalmazó védjegy használatát a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában. Egyrészt, az 1 558 682-es számon lajstromozott brit védjeggyel kapcsolatban a beavatkozó felhívja a figyelmet arra, hogy a lajstromozásra annak jóváhagyását követően került sor. Másrészt, a 980 995-ös számon lajstromozott közösségi védjeggyel kapcsolatban a beavatkozó a

fellebbezési tanácsra hivatkozik, amely megállapította, hogy a megjelölés két lovaspóló-játékost ábrázol.

35 Negyedsorban, a beavatkozó felhívja a figyelmet arra, hogy az összetévesztés veszélyének fennállását megállapító értékelésében a fellebbezési tanács jogosan vette tekintetbe azt a tényt, hogy egyrészt a beavatkozó védjegye használata révén még jelentősebb megkülönböztető képességre tett szert, másrészt, hogy a beavatkozó a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában megalkotott egy, fogalmilag a lovaspóló-játékhoz kötődő védjegycsaládot.

36 Azon megállapítás, mely szerint a közösségi védjegybejelentéssel érintett áruk azonosak vagy hasonlatosak a beavatkozó korábbi védjegyeivel megjelölt árukhoz, a beavatkozó szerint az összetévesztés veszélye fennállását megerősítő további elem. A beavatkozó e tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozik, amelynek értelmében a védjegyekkel jelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságának csekély fokát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság jelentős foka, és fordítva (lásd a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletét [EBHT 1999., I-3819. o.])

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

37 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. A 40/94 rendelet 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii) alpontja értelmében a korábbi védjegy valamely tagállamban lajstromozott védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

38 Amint az az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága tekintetében az ezek által keltett együttes benyomást kell alapul venni, többek között a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (értelemszerűen lásd a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontját, valamint a fent hivatkozott Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet 25. pontját).

39 Ugyancsak emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy valamely összetett védjegyet nem lehet hasonlónak tekinteni egy másik azonos vagy az összetett védjegy egyes összetevőivel hasonló védjeggyel, hacsak az összetett védjegy által keltett benyomás egészének nem ezen összetevő a domináns eleme. Ez az eset akkor áll fenn, ha ez az összetevő olyan mértékben meghatározza a védjegy által keltett, az érintett vásárlóközönség emlékezetében rögzített benyomást, hogy a védjegy többi összetevője elhanyagolható a domináns összetevő által keltett benyomás egésze vonatkozásában (lásd az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 33. pontját).

40 A szóban forgó védjegyek közötti összetéveszthetőség fellebbezési tanács által végzett értékelését a fenti megfontolások fényében kell megvizsgálni.

41 Először is ki kell emelni, egyrészt, hogy a fellebbezési tanács azzal, hogy a bejelentett védjegy domináns elemének az ábrás elemet tekinti, még nem hagyta figyelmen kívül a két megjelölés vizuális szempontból történő összehasonlítása során a védjegy szóelemét. Ugyanis ezen összehasonlítás során a fellebbezési tanács kifejezetten figyelembe vette a szavak írásmódját. A felperes azon állítása, mely szerint a fellebbezési tanács a bejelentett védjegyet nem egészében vizsgálta, tehát nyilvánvalóan nem megalapozott. Másrészt a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a bejelentett védjegy domináns eleme az ábrás elem. Hiszen a lovaspóló-játékos, tehát az ábrás elem az, amely megkülönböztető képességet biztosít e védjegynek, és amelyet a fogyasztók könnyebben megjegyezhetnek. Ugyanakkor a bejelentett védjegy szóeleme, amely hat, viszonylag kis betűvel írott és ovális

formában történő elrendezésüknél fogva kifejezetten nehezen olvasható szóból áll, elhanyagolható az ezen védjegy által keltett összbenyomáson belül. Egyébiránt a szóelem ovális formájú elrendezése csak még inkább kiemeli e védjegy ábrás elemét, így ezen ábrás elem domináns jellege újabb megerősítést nyer.

42 Másodsorban meg kell vizsgálni a felperes azon érvét, mely szerint a megtámadott határozatban szereplő utalás a védjegy önkényes jellegére nem vette tekintetbe azt, hogy ezen védjegy eredetjelzést tartalmaz, mivel azt jelöli, hogy az áruk a Royal County of Berkshire Polo Clubból származnak. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 31. pontjában megállapította, hogy a bejelentett védjegy dominánsnak tekintett ábrás eleme önkényes a védjegy árujegyzékében szereplő áruk vonatkozásában. Ez az észrevétel teljességgel pontos, hiszen vitathatatlan, hogy a bejelentett védjegyben foglalt lovaspólósport fogalma semmiféle kapcsolatban nem áll a bejelentett közösségi védjegy árulistájának a 3. osztályba tartozó áruival. Ebből következőleg az a kérdés, hogy a megtámadott határozat figyelembe vette-e azt a tényt, hogy eredetjelölő védjegyről van szó, nem bír relevanciával jelen jogvita megoldása szempontjából.

43 Harmadsorban az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy azon érvének, mely szerint, amennyiben a fellebbezési tanács határozata nem kerül hatályon kívül helyezésre, úgy az a beavatkozó számára jogosulatlanul és indokolatlanul kizárólagos jogot biztosít a lovaspóló-játékos ábrázolása felett, és lehetővé teszi számára, hogy megakadályozzon minden későbbi hasonló logót tartalmazó védjegybejelentést, nem lehet helyt adni. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács teljes megalapozottsággal állíthatta azt, hogy a lovaspóló-játékos ábrázolása jelentős benne rejlő megkülönböztető képességet hordoz a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő és jelenleg a korábbi brit védjeggyel megjelölt áruk vonatkozásában, mivel ezen áruk vonatkozásában a lovaspóló-játékos ábrázolása jelentős képzeletbeli tartalommal bír. Az ilyen ábrázolást önkényesnek kell tekinteni a szóban forgó áruk tekintetében, amely érdemes az összetévesztésig hasonló ábrázolásokat tartalmazó bejelentésekkel szembeni oltalomra. Hiszen a közösségi védjegy jogi rendjének érdeke pontosan abban áll, hogy lehetővé teszi a korábbi védjegy birtokosa számára,

hogy felszólalással éljen olyan későbbi védjegyek lajstromozásával szemben, amelyek jogosulatlan hasznot húznának a korábbi védjegy megkülönböztető képességéből vagy jó hírnevéből. Így, távolról sem biztosítva jogtalan és indokolatlan kizárólagos jogot a korábbi védjegy birtokosának, az említett rendszer e védjegyjogosultak számára lehetőséget nyújt a korábbi védjegyük promóciója céljából eszközölt alapvető beruházások védelmére és értékének növelésére.

44 Végezetül, a felperes azon érvét, mely szerint a fellebbezési tanács a szóban forgó védjegyek közötti összetéveszthetőség vizsgálatát egy, a védjegyek közötti hasonlóság feltételezett mértékén alapuló teszttel váltotta fel, ugyancsak megalapozatlannak kell tekinteni. A szóban forgó védjegyek közötti összetévesztés veszélyének fennállását ugyanis a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, mivel elemzése során tekintetbe vette a jelen ügyben releváns valamennyi tényezőt, így az áruk részleges azonosságát vagy hasonlóságát, a megjelölések közötti vizuális és fogalmi hasonlóságot, a beavatkozó védjegyében szereplő lovaspóló-játékos ábrázolásának jelentős, egyrészt benne rejlő, másrészt a használat révén megszerzett megkülönböztető képességét, valamint a beavatkozó védjegycsaládjának meglétét, amely a lovaspóló fogalmához kötődik a 3. osztályba tarozó áruk tekintetében.

45 Ebből következőleg, mivel a felperes nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács megsértette volna a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, jelen jogalapot el kell utasítani.

A beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 134. cikkének 3. §-ára alapított jogalapjáról

A beavatkozó érvei

46 Válaszbeadványában a beavatkozó mindenekelőtt azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság változtassa meg a fellebbezési tanács határozatát azon részében, amely a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő alábbi áruk tekintetében elutasította a felszólalást: fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek. A beavatkozó úgy ítéli meg, hogy ezen áruk az Egyesült Királyságban a 657 864 számon lajstromozott védjegy által érintett szappanokhoz hasonlatosak. Ezen áruk szappanokkal való hasonlósága abból ered, hogy mindkettőt a lakás tisztítására lehet használni, azonos módon forgalmazhatók, ugyanazon csatornákon hozzáférhetőek (nagykereskedelmi forgalmazás esetén), egyik a másikkal használható, és az ezen árukat gyártó vállalkozások a tisztítószerek teljes skáláját kínálják. Következésképpen, tekintettel a szappanok és a fent említett áruk hasonlóságára, valamint a két védjegy közötti összetéveszthetőségre, a fellebbezési tanácsnak el kellett volna utasítania a védjegybejelentési kérelmet valamennyi érintett áru vonatkozásában, beleértve az alábbiakat is: fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek.

47 A beavatkozó ugyancsak bírálja, hogy a megtámadott határozat a többi védjegye alapján sem adott helyt a felszólalásnak. A beavatkozó különösen a megtámadott határozat 44. pontját bírálja, amely bemutatja, hogy a bejelentett védjegy és a beavatkozó korábbi védjegyei között fennálló, a fenti 5. pontban felsorolt különbségek száma nagyobb, mint a vizuális és hangzásbeli hasonlóságoké. E tekintetben a beavatkozó kiemeli a fellebbezési tanács azon megállapítását, mely

szerint egyrészt a korábbi védjegyek közül négy nem lovaspóló-játékost ábrázol, másrészt a fennmaradó négyben, amelyek viszont lovaspóló-játékost ábrázolnak, a domináns elem a „polo" szó.

48 A beavatkozó álláspontja szerint a bejelentett védjegy és a korábbi védjegyek hasonlóak, és az érintett vásárlóközönség tudatában fennáll az összetévesztés veszélye. Egyrészt a bejelentett védjegy felidézi a póló mint sport fogalmát, tehát a védjegy fogalmilag ebből ered. Márpedig ez a fogalom pontosan megfelel a többi védjegy által felidézett fogalomnak, miáltal a többi korábbi védjegy és a bejelentett védjegy fogalmilag nagyon hasonló. Másrészt, tekintettel arra, hogy a korábbi védjegyek mindegyike különleges, úgy benne rejlő, mint használat révén megszerzett, megkülönböztető képességgel rendelkezik, valamint, az összetéveszthetőség értékelése tekintetében az átlagfogyasztó emlékezetében a védjegynek csupán tökéletlen képét őrzi, valószínű, hogy a fogyasztók a bejelentett védjegyet összetévesztik valamely másik, a beavatkozó védjegycsaládjának tagját képező védjeggyel.

49 A beavatkozó ebből arra következtet, hogy a fellebbezési tanács nem kielégítően tanulmányozta a bejelentett és a többi korábbi védjegy közötti fogalmi hasonlóság kérdését, és elmulasztott állást foglalni az összetéveszthetőség kérdésében.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

50 Amikor a beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság egyrészt változtassa meg a fellebbezési tanács határozatát azon részében, amelyben az elutasította a felszólalást „fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek" vonatkozásában, másrészt adjon helyt a felszólalásnak a

közösségi védjegybejelentéssel érintett valamennyi áru vonatkozásában, úgy az Egyesült Királyságban a 657 864-es számon bejegyzett védjegy, mint a többi korábbi védjegy alapján, a beavatkozó az eljárási szabályzat 134. cikke 3. §-ában foglalt lehetőségével él, miszerint válaszbeadványában kérheti a fellebbezési tanács határozatának megváltozatását a keresetlevélben nem szereplő kérdésekben.

51 Ilyen esetben a többi fél, az eljárási szabályzat 135. cikke 3. §-ának megfelelően, a válaszbeadványról szóló értesítés közlésétől számított két hónapos határidőn belül olyan beadványt terjeszthet elő, amely a beavatkozó válaszbeadványában első alkalommal előadott kérelmekre és jogalapokra való válaszadásra szorítkozik. Sem az OHIM, sem a felperes nem élt ezen lehetőségével. Ugyanakkor a tárgyalás során úgy a felperes, mint az OHIM állást foglalt a beavatkozó kérelméről. Ennek keretén belül a felperes felhívta az Elsőfokú Bíróságot ezen kérelem mint nem megalapozott kérelem elutasítására. Az OHIM csupán azon kérelem ügyében foglalt állást, amely a fellebbezési tanácsnak a felszólalást a fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek tekintetében történő elutasításáról szól. Az OHIM kijelentette, hogy a tekintetben osztja a beavatkozó megközelítését.

52 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy ha igaz is, hogy az Egyesült Királyságban a 657 864-es számon lajstromozott korábbi ábrás védjeggyel megjelölt áruk nagy része kizárólag szépségápolási vagy tisztálkodási cikként használatos, ez nem vonatkozik a szappanokra, melyek kettős szerepkört töltenek be. Ugyanis, noha a szappanokat a test tisztítására, illatosítására és csinosítására is használják, ez nem változtat azon, hogy a lakás tisztántartásának termékeként is használatosak, amit a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. pontjában elmulasztott kiemelni. Ezen az alapon összehasonlíthatóak a fehérítőkészítményekkel és egyéb, mosásra szolgáló anyagokkal, illetve a tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerekkel. Következésképpen hasonlóság áll fenn egyrészt az Egyesült Királyságban a 657 864-es számon lajstromozott korábbi ábrás védjeggyel megjelölt szappanok, másrészt a felperes

védjegybejelentésében foglalt fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek között. E hasonlóságra tekintettel a fellebbezési tanács által megállapított összetéveszthetőség vonatkozik a fehérítőkészítményekre és egyéb, mosásra szolgáló anyagokra; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerekre, miáltal a fellebbezési tanács határozatának részleges hatályon kívül helyezésére van szükség annak azon részében, amelyben nem utasította el a közösségi védjegybejelentési kérelmet ezen áruk vonatkozásában. A 40/94 rendelet 63. cikke értelmében az OHIM megteszi e részleges hatályon kívül helyezéshez szükséges intézkedéseket.

53 A beavatkozó azon kérelmével kapcsolatban, hogy az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a felszólalásnak úgy a többi korábbi védjegy, mint az Egyesült Királyságban a 657 864-es számon lajstromozott védjegy alapján, meg kell jegyezni, hogy az ilyen kérelem legfeljebb a fenti pontból következő eredményhez vezethet, azaz a közösségi védjegybejelentés teljes elutasításához a 3. osztályba tartozó áruk vonatkozásában. Mivel a beavatkozó ezen második alapon nyugvó kérelme így tárgytalanná vált, azt el kell utasítani.

A költségekről

54 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Jelen ügyben a felperes pervesztes lett, és az OHIM azt kérte, hogy az Elsőfokú bíróság a felperest kötelezze a költségek viselésére. A tárgyalás folyamán a beavatkozó ugyancsak azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezze a költségek viselésére. Az a tény, hogy a beavatkozó ezt csak a tárgyalás során kérte, nem akadályozza az Elsőfokú Bíróságot, hogy kérelmének helyt adjon (lásd a Bíróság 113/77. sz., NTN Toyo Bearing és társai kontra Tanács ügyben 1979. március 29-én hozott ítéletét [EBHT 1979., 1185. o.], valamint Warner főtanácsnok indítványát [EBHT 1979., 1212. és 1274. o.]). Következésképpen a felperest a költségek egészének viselésére kell kötelezni.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, amennyiben az engedélyezi a bejelentett védjegynek a Royal County of Berkshire Polo Club Ltd javára történő lajstromozását a 3. osztályba tartozó fehérítőkészítmények és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek vonatkozásában.**

2) **Az Elsőfokú Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**

3) **Az Elsőfokú Bíróság a felperest kötelezi a saját, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a beavatkozó részéről felmerült költségek viselésére.**

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. február 21-i nyilvános ülésen.

E. Coulon M. Vilaras

hivatalvezető elnök